

ACADEMIC FOCUS

POLITICS

เลือกตั้งมาเลเซีย ๒๕๕๖ : ชัยชนะของผู้แพ้

TECHNOLOGY

NEWS

ECONOMICS

INFORMATION

SOCIAL

HOT ISSUE

ISSN 2287 - 0520

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Academic Focus

กรกฎาคม 2556

สารบัญ

วิเคราะห์ก่อนการเลือกตั้ง	2
สาเหตุที่พรรคฝ่ายค้านคิดว่าจะได้รับชัยชนะ ในการเลือกตั้ง	3
ข้อโต้แย้ง ปัญหาและจุดอ่อน	4
วิเคราะห์หลังการเลือกตั้ง	5
ชัยชนะของนายนาจิบ ราชัค	5
ความพ่ายแพ้ของนายอันวาร์ อิบราฮิม	8
บทสรุป	9
เอกสารอ้างอิง	11

เอกสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

<http://www.parliament.go.th/library>

เลือกตั้งมาเลเซีย 2556 : ชัยชนะของผู้แพ้ ?

ตามที่มาเลเซียได้จัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 นั้น ผลการเลือกตั้งชี้ให้เห็นว่าพรรครัฐบาลของนายนาจิบ ราชัค ยังคงชนะการเลือกตั้งโดยได้ที่นั่ง ส.ส. 133 ที่นั่ง ลดลงจากเดิม 7 ที่นั่ง ขณะที่พรรคฝ่ายค้านของนายอันวาร์ อิบราฮิม แม้จะแพ้การเลือกตั้ง แต่ได้ที่นั่ง ส.ส. ถึง 89 ที่นั่ง เพิ่มขึ้นจากเดิม 7 ที่นั่ง และได้รับคะแนนนิยม (popular vote) จากประชาชนสูงกว่าพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลประมาณ 5.6 ล้านเสียง ต่อ 5.2 ล้านเสียง ดังนั้นชัยชนะของรัฐบาลกับความพ่ายแพ้ของฝ่ายค้านในการเลือกตั้งครั้งนี้ มีนัยสำคัญต่อการเมืองของมาเลเซียอย่างไรบ้างนั้น เป็นสิ่งที่ต้องวิเคราะห์กันต่อไป

มาเลเซียคือหนึ่งในตัวอย่างของประเทศที่มีเสถียรภาพทางการเมืองมาเป็นเวลาหลายสิบปี โดยมีกลุ่มพรรคพันธมิตรทางการเมืองเพียงกลุ่มเดียวที่ปกครองประเทศมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 แต่ในการเลือกตั้งครั้งล่าสุดที่มีขึ้นในวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 นักวิเคราะห์ต่างเชื่อว่าอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งใหญ่ในมาเลเซีย บรรดาผู้ที่จับตามองการเมืองในมาเลเซียเชื่อว่าการเลือกตั้งในครั้งนี้ จะเป็นการเลือกตั้งที่ตัดเทียบกันที่สุุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์การเมืองมาเลเซีย โดยเป็นการแข่งขันระหว่างพรรค National Front (Barisan Nasional : BN) ซึ่งปกครองมาเลเซียมานานกว่า 50 ปี นำโดยนายกรัฐมนตรีนาจิบ ราซัค กับพรรค People's Pact (Pakatan Rakyat : PR) ที่นำโดยอดีตรองนายกรัฐมนตรีอันวาร์ อิบราฮิม

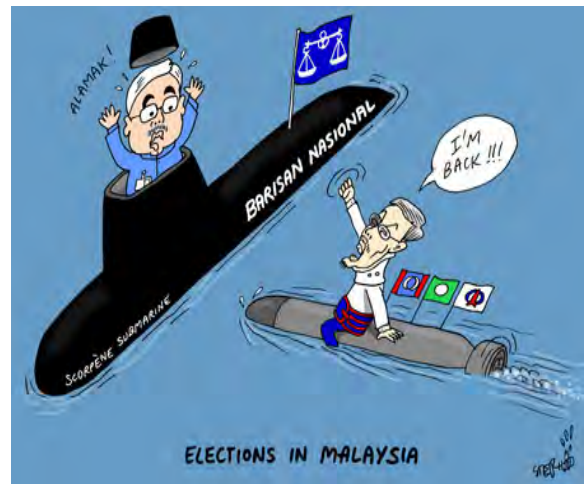
1. วิเคราะห์ก่อนการเลือกตั้ง

พรรคอัมโนยึดครองประเทศมุสลิมสายกลางแห่งนี้ ผ่านการบริหารของรัฐบาลผสมมาตั้งแต่ได้รับเอกราชจากอังกฤษในปี 2500 แต่ต้องถูกกดดันเป็นอย่างมาก จากกรณีปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และการใช้อำนาจรัฐเชิงเผด็จการ อีกทั้งต้องมาต่อสู้อีกคู่แข่งที่น่ากลัวอย่างนายอันวาร์ อิบราฮิม ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือ มีความเชี่ยวชาญ สามารถรวบรวมชนกลุ่มน้อยในมาเลเซียให้มาเป็นพวกเดียวกับพรรคฝ่ายค้านได้

โดยก่อนการเลือกตั้งครั้งนี้ นาย Ibrahim Suffian นักวิเคราะห์การเมืองมาเลเซียเชื่อว่า การเลือกตั้งวันที่ 5 พฤษภาคม อาจเป็นการเขียนประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของมาเลเซีย นักวิเคราะห์การเมืองผู้นี้ บอกว่าไม่เคยมีครั้งไหนในประวัติศาสตร์กว่า 50 ปีหลังได้รับอิสรภาพจากอังกฤษ ที่มาเลเซียมีพรรคฝ่ายค้านที่เข้มแข็งและพร้อมที่จะช่วงชิงอำนาจการเมืองมาจากพรรครัฐบาลเช่นนี้ (วอยซ์ ออฟ อเมริกา, 2556)

อย่างไรก็ตาม การที่พรรคฝ่ายค้านจะชนะพรรคพันธมิตรฝ่ายรัฐบาล National Front นั้นคงจะไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย เพราะช่วงเวลา 4 ปีที่นายกรัฐมนตรีนาจิบ ราซัค ปกครองประเทศ มาเลเซียมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูง และมีการปฏิรูปทางการเมืองและเศรษฐกิจที่ประสบผลสำเร็จหลายครั้ง ซึ่งบรรดานักการเมืองของพรรครัฐบาลต่างออกมาประสาณเสียงว่า ไม่ควรเอาความรุ่งเรืองและความมั่นคงของประเทศมาเสี่ยงกับพรรคฝ่ายค้านที่ยังไม่เคยมีผลงาน

นาย Norraesah Mohamed หนึ่งในสมาชิกพรรครัฐบาลอัมโนชี้ว่า พรรคพันธมิตรฝ่ายค้านทั้ง 3 พรรคนั้นมีอุดมการณ์แตกต่างกันแต่มารวมตัวกันเพราะเหตุจำเป็น เปรียบดั่งนอนหมอนใบเดียวกันแต่ฝันคนละเรื่อง ซึ่งตนเชื่อว่าทั้ง 3 พรรคจะนำพามาเลเซียไปคนละทิศละทาง

☞ การเลือกตั้งครั้งนี้กระแส “อันวาร์” มาแรง ทำให้นายนาจิบ ราซัคถึงกับต้องหวาดผวา

ที่มา : <http://www.koreatimes.co.kr/>

ถึงกระนั้น ผู้นำของพรรคฝ่ายค้าน People's Pact ยืนยันว่าแม้ไม่เคยบริหารประเทศในระดับชาติ แต่ทางพรรคก็ปกครององค์กรส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วถึง 5 รัฐ และได้รับการยกย่องเรื่องความโปร่งใสและธรรมาภิบาล ซึ่งเชื่อว่าสามารถนำมาปรับใช้ในการบริหารประเทศระดับชาติได้ นอกจากนี้ทั้ง 3 พรรคยังมีนโยบายสำคัญๆ ไปในแนวทางเดียวกัน (ว้อยซ์ ออฟ อเมริกา, 2556)

เช่นเดียวกับนาย Ong Kian Ming ของพรรคฝ่ายค้าน Opposition Democratic Action ยกตัวอย่างว่าทั้ง 3 พรรคต่างมีนโยบายที่ชัดเจนในการต่อต้านปัญหาคอร์รัปชันที่ฝังรากลึกในมาเลเซียมานานนับตั้งแต่ได้รับอิสรภาพ รวมทั้งมีนโยบายด้านการปกป้องสิทธิมนุษยชน (ว้อยซ์ ออฟ อเมริกา, 2556)

1.1 สาเหตุที่พรรคฝ่ายค้านคิดว่าจะได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปในปี 2556 พรรคแนวร่วมฝ่ายค้านคาดหวังว่าจะได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งด้วยเหตุผลดังนี้

ประการแรก พรรคฝ่ายค้านไม่ต้องแข่งกันเอง ผลจากการที่นายอันวาร์สามารถเจรจากับพรรคฝ่ายค้านต่างๆ ทำให้บรรดาพรรคฝ่ายค้านยินยอมที่จะไม่ส่งผู้สมัครเข้าแข่งในเขตพื้นที่เลือกตั้งเดียวกัน (ในบางเขตยังมีการส่งผู้สมัครแข่งกันเองอยู่บ้าง แต่ลดลงไปมาก) ผลงานเรื่องนี้ของนายอันวาร์เป็นเหตุหนึ่งที่ช่วยให้การเลือกตั้งครั้งก่อนพรรคฝ่ายค้านได้รับเลือกตั้งจมนิทั้งในสภาเพิ่มมากขึ้น

ประการที่สอง แนวร่วมพรรคฝ่ายค้านมีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้นกว่าการเลือกตั้งครั้งก่อน นับจากที่แนวร่วมพรรคฝ่ายค้านชนะการเลือกตั้งในหลายเขตเมื่อการเลือกตั้งทั่วไปครั้งก่อน ตลอด 5 ปีที่ผ่านมาแนวร่วมพรรคฝ่ายค้านพยายามสร้างความแข็งแกร่งภายใน ปรับปรุงโครงสร้างพรรค และรวมตัวเข้มแข็งขึ้นกว่าเดิม มุ่งมั่นที่จะได้เสียงข้างมากในสภาเป็นฝ่ายจัดตั้งรัฐบาล ทำลายประวัติศาสตร์ที่พรรคร่วมรัฐบาล (บาร์ซัน เนชันแนล : ปีเอ็น) บริหารประเทศมาอย่างยาวนานถึง 56 ปี

ประการที่สาม ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเพียงด้านเดียว ที่ผ่านมาพรรคฝ่ายค้านเห็นว่ารัฐบาลพยายามปกปิดบิดเบือนข้อมูลข่าวสาร สื่อกระแสหลักเป็นเครื่องมือของรัฐบาล แต่ด้วยการสื่อสารผ่าน

อินเทอร์เน็ต ด้วยสื่อทางเลือกต่างๆ พรรคฝ่ายค้านได้ใช้เครื่องมือเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมืออาชีพในการนำเสนอข้อมูลอีกด้านหนึ่งให้ประชาชนรับทราบ มีการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล ชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลบริหารประเทศผิดพลาดอย่างไร การทุจริตคอร์รัปชันของนักการเมืองและรัฐมนตรีฝ่ายรัฐบาล

☞ ในรูปทำให้เรารู้ว่าชาวมาเลเซียประกอบด้วยคนหลายเชื้อชาติ

เช่น ชาวจีน ชาวอินเดีย ชาวมาเลย์

ที่มา : <http://rightways.wordpress.com>

ประการที่สี่ พรรคร่วมฝ่ายค้านเสนอนโยบายประชานิยม นายอันวาร์เสนอนโยบายประชานิยมหลายอย่าง เช่น รัฐจะอุดหนุนราคาน้ำมัน ไฟฟ้า น้ำประปา ค่าบริการทางด่วน ทำให้ราคาสินค้าบริการเหล่านี้ลดลง และให้เรียนฟรีในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการออกข่าวว่าจะออกนโยบายช่วยให้คนมาเลเซียสามารถซื้อรถยนต์ที่ผลิตในประเทศในราคาต่ำกว่าปัจจุบันถึง 250,000 บาท (25,000 รिंगกิต) ผู้เสียชีวิตจะได้ค่าทำศพรายละ 15,000 บาท

1.2 ข้อโต้แย้ง ปัญหาและจุดอ่อน

ในขณะที่สมาชิกแนวร่วมพรรคฝ่ายค้านหลายคนคิดว่าพวกเขากำลังแข็งแกร่งขึ้นด้วยเหตุผลข้างต้น ภายใต้เหตุผลเหล่านั้นมีข้อโต้แย้ง ปัญหาและจุดอ่อนเช่นกัน

ประการแรก พรรคร่วมฝ่ายรัฐบาลมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของพรรค หากยกเหตุผลว่าแนวร่วมพรรคฝ่ายค้านรวมตัวเข้มแข็งกว่าอดีต ในทำนองเดียวกันพรรคร่วมฝ่ายรัฐบาลได้เรียนรู้จากความผิดพลาดครั้งก่อน พยายามแก้ไขข้อบกพร่องของพรรค หวังจะได้รับเลือกตั้งจมนมีจำนวนที่นั่งในสภาที่เคยเสียไปกลับคืนมาเช่นกัน ดังที่นายกฯ นาจิบประกาศเป้าหมายอย่างชัดเจนว่า การเลือกตั้งครั้งนี้พรรคร่วมรัฐบาลต้องกลับมาได้รับเลือกตั้งมีเสียงข้างมากจำนวน 2 ใน 3 เช่นที่เคยได้รับมา โดยมีการปรับกลยุทธ์หาเสียงกับกลุ่มเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

ประการสอง พรรคแนวร่วมฝ่ายค้านมีจุดยืนบางอย่างที่แตกต่างกัน ลักษณะสำคัญประการหนึ่งของพรรคแนวร่วมฝ่ายค้าน คือพวกเขามาจากพรรคที่ตั้งอยู่บนเชื้อชาติ ค่านิยมที่แตกต่าง ทำให้มีเป้าหมายแตกต่างกันด้วย

ตัวอย่างเช่น พรรคร่วมฝ่ายค้าน Democratic Action Party (DAP) ที่ประกอบด้วยคนเชื้อสายจีนเป็นหลัก เห็นว่ารัฐบาลที่ผ่านมาไม่ได้ปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างเท่าเทียม จึงต้องการต่อสู้เรียกร้องความเท่าเทียมในสิทธิต่างๆ ส่วนพรรคร่วมฝ่ายค้าน Parti Islam Se-Malaysia (PAS) เป็นกลุ่มมุสลิมที่ต้องการให้ประเทศใช้กฎหมายการลงโทษแบบอิสลาม (Hudud laws) ประเด็น Hudud laws กลายเป็นเรื่องขัดแย้งระหว่าง DAP กับ PAS ถึงขั้นแกนนำ DAP บางคนประกาศว่าจะไม่ลงคะแนนให้กับผู้สมัครของ PAS บางคนโจมตีว่า PAS ไม่ได้ร่วมมือกับแนวร่วมฝ่ายค้านอย่างจริงจัง จากเหตุดังกล่าวพรรคร่วมรัฐบาลจึงหยิบขึ้นมาโจมตีว่าแนวร่วมฝ่ายค้านนั้นเป็นกลุ่มที่เปราะบาง

ประการที่สาม ประโยชน์ของสื่อทางเลือก ภายใต้มุมมองของพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านที่เห็นว่าพรรคร่วมรัฐบาลยึดครองสื่อกระแสหลักจึงเน้นการใช้สื่อทางเลือก แต่ผู้รับสื่อดังกล่าวจำกัดจำเพาะกับคนบางกลุ่ม ส่วนใหญ่คือฐานเสียงเดิมของพรรคกับพวกคนรุ่นใหม่ แม้จะช่วยให้ฐานเสียงมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ยังเป็นที่ถกเถียงว่าจะสามารถช่วยเพิ่มจำนวนฐานเสียงให้กับพรรคอย่างเป็นกอบเป็นกำได้หรือไม่

ประการที่สี่ ข้อวิพากษ์เรื่องนโยบายประชานิยม ในขณะที่สมาชิกพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านโจมตีว่ารัฐบาลเอาเงินภาษีมาแจกประชาชน ทำให้รัฐเป็นหนี้จำนวนมาก ต้องขึ้นอัตราภาษี แต่การที่พรรคแนวร่วมฝ่ายค้านชูนโยบายประชานิยมเช่นกัน ทำให้เกิดข้อโต้แย้งว่าพรรคฝ่ายค้านชูนโยบายเดียวกับที่ใช้โจมตีรัฐบาล และกลายเป็นว่าเกิดการต่อสู้ว่านโยบายประชานิยมของฝ่ายใดดีกว่ากัน

ในระหว่างการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งมีครั้งหนึ่ง ที่นายฯ นาจิบถึงกับกล่าวว่า "นโยบาย BR1M (ของรัฐบาล) ที่มอบเงินช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยต่ำกว่า 3,000 ริงกิตต่อเดือน แต่นโยบายของพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านในการให้เงินอุดหนุนราคาเชื้อเพลิงนั้น จะทำให้เกิดการรั่วไหลของเงินจำนวนมาก แต่คนที่จะได้ประโยชน์กลับเป็นคนรวยและคนต่างชาติ" (ชาญชัย คุ้มปัญญา, 2556)

2. วิเคราะห์หลังการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปรอบล่าสุดของมาเลเซียที่จัดขึ้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 ที่ผ่านมา เกิดขึ้นหลังการประกาศของนายกรัฐมนตรี นาจิบ ราซัค เพื่อให้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรอย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2556 โดยการเลือกตั้งคราวนี้จะเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงสมาชิกสภาท้องถิ่นของรัฐต่างๆจำนวน 12 รัฐ จากทั้งหมด 13 รัฐทั่วประเทศ (ยกเว้นรัฐซาราวัก)

ในการเลือกตั้งครั้งนี้นายนาจิบ ราซัคถูกโจมตีว่าโครงการเลือกตั้งอย่างชัดเจน สังเกตในรูปเปรียบเทียบนายนาจิบใช้กลวิธีในการให้ได้มาซึ่งคะแนนเสียง

ที่มา : <http://www.fanikatun.com/2013/04/>

ผลการเลือกตั้งที่ออกมาว่าพรรคการเมือง 13 พรรคที่เป็นพันธมิตรฝ่ายรัฐบาล ที่เรียกตัวเองว่า "บาร์ซัน เนชันแนล" (บีเอ็น) ที่มีพรรค "United Malays National Organisation" หรือพรรคองค์การสหมาเลย์แห่งชาติ (อัมโน) ของนายกรัฐมนตรีนาจิบ ราซัค เป็นแกนนำ ยังคงได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งนี้ อีก โดยมีจำนวนที่นั่งในสภา 133 ที่นั่ง แม้จะลดลงจากการเลือกตั้งครั้งก่อน 7 ที่นั่ง ขณะที่พรรคแนวร่วมฝ่ายค้าน 3 พรรคในนาม "ปากาตัน รักยัต" ภายใต้การนำของนายอันวาร์ อิบราฮิม ได้จำนวนที่นั่ง 89 ที่นั่ง เพิ่มขึ้น 7 ที่นั่งจากการเลือกตั้งครั้งที่แล้ว

อย่างไรก็ดี เป็นที่น่าสังเกตว่าพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านภายใต้การนำของนายอันวาร์ กลับเป็นฝ่ายที่ได้รับคะแนนนิยม (popular vote) จากประชาชนสูงกว่าพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลประมาณ 5.6 ล้านเสียง ต่อ 5.2 ล้านเสียง ขณะที่จำนวนผู้ที่ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศอยู่ที่ระดับ 84.84 เปอร์เซ็นต์

2.1 ชัยชนะของนายนาจิบ ราซัค

การปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาโดยการนำของพรรคอัมโน มีแนวนโยบายบริหารประเทศเน้นชาตินิยมแต่ไม่รุนแรง สนับสนุนขบวนการให้สิทธิในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ แนวนโยบายในการบริหารและพัฒนาประเทศหลักๆ สรุปได้ดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2555)

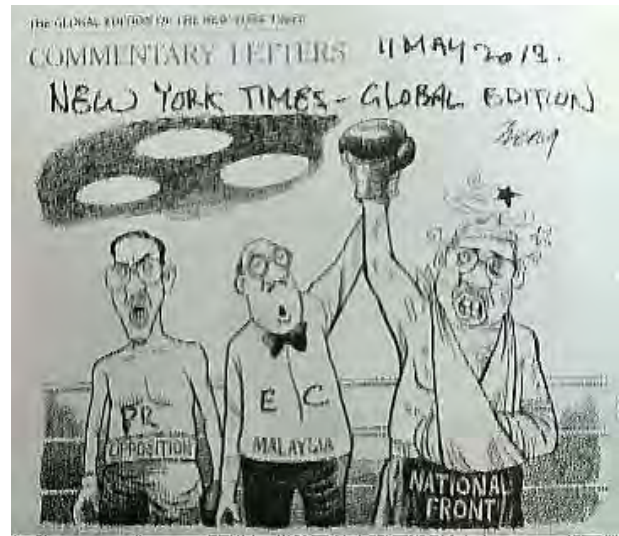
1. ดำเนินนโยบายอย่างเป็นอิสระไม่ฝักใฝ่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด โดยเฉพาะประเทศตะวันตก

2. พยายามเข้าไปมีบทบาทนำในอาเซียน และกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะกลุ่มประเทศมุสลิม เพื่อเป็นพลังต่อรองกับประเทศตะวันตกในเวทีระหว่างประเทศ

3. พัฒนาการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยไม่ยึดติดกับรูปแบบของประเทศตะวันตกมีแนวดำเนินการของตนเอง และให้ความสำคัญต่อเรื่องความมั่นคงภายในประเทศเป็นสำคัญ

นายนาจิบ ราซัค ได้แถลงนโยบายหาเสียงเลือกตั้งเผยแพร่ทางโทรทัศน์ทั่วประเทศเมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2556 ที่ผ่านมา โดยให้สัญญาว่าจะให้เงินช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อย จัดหาที่อยู่อาศัยและรถยนต์ราคาถูกให้ ขณะเดียวกันก็ให้สัญญาว่าจะดำเนินการปราบปรามการทุจริตและการให้สินบนอย่างจริงจัง และจะยกระดับคุณภาพด้านการศึกษา และปรับปรุงระบบการคมนาคมขนส่งในประเทศ

ฐานเสียงของพรรคอัมโนหรือพรรคร่วมรัฐบาลนั้น คือ คนกลุ่มประชาชนเชื้อสายมาเลย์ที่มีจำนวนอยู่ราว 50% ของประชากรทั้งหมด และกลุ่มคนเชื้อสายท้องถิ่นในรัฐซาราวัก และซาบาห์ ที่มีอยู่ไม่ต่ำกว่า 15% คนทั้งสองกลุ่มนี้ได้รับผลประโยชน์จากนโยบายประชานิยมของอัมโนในช่วงการปกครองที่ผ่านมา ซึ่งกลุ่มคนมาเลย์จะได้สิทธิพิเศษต่างๆ ในหลายๆ เรื่องทั้งการเข้ารับราชการ การศึกษา และอื่นๆ อีกมาก โดยเมื่อช่วงก่อนการเลือกตั้ง รัฐบาลได้แจกเงินให้กับครอบครัวยากจน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในซาราวักและซาบาห์อีกด้วย

✍ กรรมการชুমือให้นายนาจิบ ราซัคเป็นผู้ชนะ แต่ดูจากสภาพผู้ชนะแล้วดูอ่าวอย่างไรพิกล

ที่มา : <http://kedahanmalaysian.wordpress.com/>

แต่อย่างไรก็ตาม พรรคอัมโนนั้น ถ้าหากไม่หาผู้สมัครที่เป็นทางเลือกใหม่มาแทนที่นายนาจิบ ราซัค ผู้นำคนปัจจุบัน การเลือกตั้งครั้งหน้าจะเป็นเรื่องยากที่จะได้รับชัยชนะอีก เพราะว่าตลอดระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของนายนาจิบ ราซัค ในช่วงที่ผ่านมานั้นการบริหารประเทศขาดความเด็ดขาด เมื่อเทียบฝีมือการบริหารประเทศกับผู้นำคนก่อนๆ ไม่ว่าจะเป็น อับดุลละห์ อามัด บาดาวีหรือดร. มหาเธร์ โมฮัมหมัด (ธนพล ไชยภาชี, 2556)

หลังการเลือกตั้ง เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าพรรคแนวร่วมรัฐบาลยังกุมหัวใจคนจนในชนบทไว้ได้ก็เพราะนโยบายประชานิยม แต่จากคะแนนความนิยมที่ลดลงทำให้นายกรัฐมนตรีนาจิบ ราซัค ออกมาชี้แจงทันทีว่า การเลือกตั้งครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความไม่พอใจของคนมาเลย์เชื้อสายจีน และรัฐบาลจะนำประเด็นนี้ขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขโดยด่วน

คะแนนที่พรรคแนวร่วมรัฐบาลได้นั้น ส่วนใหญ่มาจากชนบทแดนไกล ส่วนพรรคร่วมฝ่ายค้านได้จากชาติพันธุ์หลากหลายในชุมชนเมือง นักวิเคราะห์การเมืองจึงมีความเห็นว่า ชุมชนเมืองกับชนบทในมาเลเซียนั้นแตกแยกเป็นที่ประจักษ์และเห็นว่า คนในชุมชนเมืองต้องการให้เปลี่ยนแปลงกลุ่มการเมือง ซึ่งมีใช้

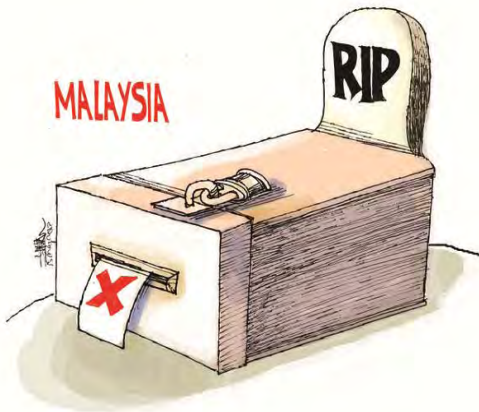
พรรคแนวร่วมรัฐบาลเดิมมาบริหาร สัญญาเดิมที่มียกข้อ "นาจิบ" และพรรคแนวร่วมรัฐบาลว่าประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายรัฐบาลที่ปกครองประเทศมานานถึง 56 ปี

นอกจากนี้ ดร. มหาเธร์ โมฮัมหมัด อดีตนายกรัฐมนตรีได้ส่งสัญญาณถึงนายนาจิบ เมื่อปีที่แล้วว่า ถ้ารัฐบาลยังไม่สามารถทำงานให้เข้าเป้า โอกาสที่นายนาจิบจะไม่ได้รับเลือกตั้งมีสูงมาก แม้นายนาจิบราชัดได้รับเลือกครบ 2 สมัยคือปี 2552 และปี 2556 แต่คะแนนเลือกตั้งเมื่อปี 2551 ได้ขาดหายไปถึง "เศษ 2 ส่วน 3" และครั้งนี้ปี 2556 นอกจากเรียกคะแนนคืนมาได้ก็กลับได้คะแนนน้อยลงไปกว่าเก่าอีก เป็นเรื่องหมิ่นเหม่ที่ได้รับเลือกอย่างทุกทีทุกเลในประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งนายนาจิบขาดความสามารถในการเจริญมิตรกับคนจีนซึ่งมีเป็นจำนวนมาก เป็นเหตุให้คนจีนเหล่านั้นหันไปสนับสนุนพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านของนายอันวาร์ (ชยานันท์ ศุกลวนิช, 2556)

นายสิทธิธา เลิศไพบุลย์ศิริ อาจารย์พิเศษโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มองปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นหลังการเลือกตั้งมาเลเซียว่า “โดยจุดสำคัญของการเมืองมาเลเซียอีกประการหนึ่งคือ สถานการณ์ภายในพรรคอัมโน ที่เป็นพรรคสำคัญในฝ่ายรัฐบาล โดยมีนายนาจิบเป็นหัวหน้าพรรคปัจจุบัน จะมีการเลือกตั้งผู้นำพรรคภายในปลายปีที่จะถึงนี้” (ประชาชาติธุรกิจ, 2556)

ก่อนหน้านั้นที่มีกระแสข่าวให้นายนาจิบลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรค จนนำไปสู่การประกาศวันเลือกตั้งหัวหน้าพรรคของอัมโน ฉะนั้นหัวหน้าพรรคคนใหม่ที่จะขึ้นมาแทนนายนาจิบจึงเป็นบุคคลที่น่าจับตามอง ดังนั้นการเลือกตั้งหัวหน้าพรรคครั้งใหม่ที่จะมีขึ้น จะชื่อนาคตของพรรคอัมโน สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปครั้งที่ 14 ที่จะมีขึ้นในอีก 5 ปีข้างหน้าด้วย

ขณะเดียวกันก็มีเสียงสนับสนุนนายนาจิบ

✍ ในรูปเปรียบเทียบบ้างกล่องใส่บัตรลงคะแนนเปรียบเหมือนโลงศพ และมีคำว่า “จงไปสู่สุคติ (Rest In Peace : RIP)” ท่ามกลางกระแสโจมตีว่าการเลือกตั้งครั้งนี้มีการโกงอย่างมโหฬาร

ที่มา : <http://www.cartoonmovement.com/cartoon/10300>

จากบรรดาผู้บริหารพรรคอัมโน โดยนิวส์สตรีตส์ ไทมส์ ระบุว่า ดร.อาห์หมัด ซาฮิด ฮามิดี รองหัวหน้าพรรคอัมโน ได้ออกมาสนับสนุนให้นายนาจิบ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคในการนำพาพรรคให้เข้มแข็งต่อไป สอดคล้องกับกรรมาธิการพรรคอัมโนจากรัฐเปรัก ดร.ซามบรี อิบดิน กาดิรี ที่กล่าวว่า การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคที่จะมีขึ้น สิ่งที่ดีที่สุดคือการให้นายนาจิบลงสมัครรับเลือกตั้งเพียงคนเดียวโดยไม่มีคู่แข่ง ซึ่งการกระทำเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นประเพณีอันยาวนานของพรรค

นายสิทธิธา ยังให้ความเห็นอีกว่า การดำเนินนโยบายของรัฐบาลภายใต้การนำของพรรคอัมโน ต้องเลือกว่า จะเล่นเกมตามแนวทางอนุรักษ์นิยม เพื่อตั้งฐานเสียงคนมาเลย์กลับมา หรือจะเปลี่ยนแปลงแนวทางโดยดึงทุกเชื้อชาติเข้ามา เพื่อพิสูจน์ว่า อัมโนเป็นพรรคของชาวมาเลเซีย ไม่ใช่เพื่อคนมาเลย์ แต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้พรรคแนวร่วมฝ่ายค้านก็ต้องการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน เนื่องจากการเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ผ่านมา หนึ่งในพรรคแนวร่วมฝ่ายค้าน อย่างพรรคปาสที่สูญเสียที่นั่งให้กับแนวร่วมปีเอ็นในรัฐเกดาร์ และพ่ายแพ้ในเขตชนบท เพราะยังไม่สามารถเจาะฐานเสียงในชนบทได้เหมือนกับที่เกิดขึ้นในเมืองใหญ่ (ประชาชาติธุรกิจ, 2556)

2.2 ความพ่ายแพ้ของนายอันวาร์ อิบราฮิม

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปครั้งนี้ นายอันวาร์ได้เสนอแนวนโยบายเรื่องความเท่าเทียมทางด้านชาติพันธุ์ขึ้นมา เป็นแนวทางสำคัญในการรณรงค์หาเสียง และได้รับการตอบรับจากคนเชื้อสายจีนอย่างมาก จนกระทั่งกองเชียร์ของพรรคแนวร่วมฝ่ายรัฐบาลพากันออกมาวิพากษ์วิจารณ์คนจีน ที่ลงคะแนนเสียงให้กับพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านว่าเป็นพวกเห็นแก่ได้ไม่รู้จักพอและไม่สำนึกต่อบุคคลของคนมาเลย์ ดร. มหาเธร์ โมฮัมหมัด อดีตนายกรัฐมนตรีของมาเลเซีย ผู้ครองอำนาจอย่างยาวนานและยังมีอิทธิพลอยู่มากถึงกับกล่าวว่า คนจีนไม่ยอมรับไมตรีของมาลายูเอาเสียเลย รวมถึงนายกรัฐมนตรีนาจิบยังใช้คำว่า “สินามิคคนจีน” ด้วยซ้ำไป

นายอันวาร์ และพันธมิตรฝ่ายค้าน ยังได้ให้สัญญาว่าจะสร้างความเปลี่ยนแปลงเพื่อเอาชนะพรรครัฐบาล ด้วยการเสนอนโยบายเศรษฐกิจแนวใหม่ที่จะลบล้างนโยบายแบบเดิมที่อาศัยพื้นฐานด้านเชื้อชาติและใช้มายาวนานหลายสิบปี ที่เชื่อว่าเป็นตัวหล่อเลี้ยงการคอร์รัปชันและขัดขวางการเติบโตของเศรษฐกิจ และจะยกเลิกระบบผูกขาดในภาคต่าง ๆ เช่น โทรคมนาคมสื่อสาร การกำหนดราคาข้าวและน้ำตาล จะตรวจสอบโครงการที่ต้องสงสยของรัฐบาล ยกเลิกค่าผ่านทาง ลดภาษีเพื่อให้รถยนต์ราคาถูกลงและให้เสรีภาพแก่พลเมืองมากยิ่งขึ้น

ฐานเสียงของพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านเป็นคนรุ่นใหม่และคนเชื้อสายจีน ที่เห็นความไม่เท่าเทียมของการปกครองของอัมโนที่มักจะทำให้ความสำคัญกับคนเชื้อสายมาเลย์ แต่คนเชื้อสายอื่นกลับถูกปฏิบัติเหมือนคนอื่น ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ แม้ว่าพรรคร่วมฝ่ายค้านจะพ่ายแพ้ไปแต่ก็เป็นนิมิตหมายอันดีที่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งต่อไปในอีก 4 ปีข้างหน้า ต้องบอกว่าพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านมาแรงแน่นอน และที่สำคัญคือ อันวาร์ อิบราฮิม ผู้นำพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านประกาศจะอยู่คู่ต่อสู้ด้วยความพ่ายแพ้ของนายอันวาร์เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าเป็นการมองข้ามคนจีนในชนบท ซึ่งถือเป็นกลุ่มผู้เลือกตั้งที่ไปลงคะแนนมากที่สุดหลังจากการเป็นเอกราชของมาเลเซีย

กระแส "อันวาร์" มาแรงมากตามเมืองใหญ่ เช่น กัวลาลัมเปอร์ อีโพบ์ ปีนัง เป็นต้น การเลือกตั้งครั้งนี้ นักวิเคราะห์ส่วนใหญ่จึงให้น้ำหนักไปที่พรรคแนวร่วมฝ่ายค้านมากกว่าฝ่ายรัฐบาล ถึงกับกล่าวกันว่ามาเลเซียมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองแน่ แต่ในความเป็นจริงไม่ได้เป็นไปดังที่วิเคราะห์ไว้ ทั้งนี้เพราะนักวิเคราะห์ที่ให้ความสำคัญเฉพาะที่เมืองใหญ่ แต่ไม่ให้ความสำคัญกับเมืองเล็ก เช่น ปาเซาลำเนาในซาราวัก ชาวมาเลย์ของแท้ในชนบท ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก แม้กระทั่งการสำรวจประชามติก็ได้ครอบคลุมไปถึงชาว "ซาราวัก" และ "ซาบารห์" การสำรวจประชามติจึงคลาดเคลื่อน ทำให้การคาดการณ์ผลการเลือกตั้งผิดพลาดไป (ชยานันท์ ศุกลวนิช, 2556)

อีกประเด็นหนึ่งที่ไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้คือ ประชาชนส่วนหนึ่งยังไม่มั่นใจว่า ถ้าเปลี่ยนให้พรรคแนวร่วมฝ่ายค้านเข้ามาบริหารประเทศแล้ว รัฐบาลใหม่จะเดินไปในทิศทางใด พวกอนุรักษนิยมยังชอบฝ่ายรัฐบาลอยู่ เพราะไม่กล้าไปเสี่ยงกับของใหม่คือพรรคยุติธรรมของ "อันวาร์ อิบราฮิม"

นายสิทธิลา เลิศไพบุลย์ศิริ อาจารย์พิเศษโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มองปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นหลังการเลือกตั้งมาเลเซียว่า นายอันวาร์ ตกขบวนรถไฟสายการเมืองไปแล้ว และในการเปลี่ยนแปลงนี้เอง พรรคแนวร่วมฝ่ายค้านพิอาร์กำลังเข้าสู่จุดหัวเลี้ยวหัวต่อสำคัญ ซึ่งหากพิจารณาอายุของ นายอันวาร์ ผู้นำฝ่ายค้าน จะเห็นว่าในอีก 5 ปีข้างหน้าที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งใหม่เขาจะมีอายุ 71 ปี

ผู้นำใหม่ของพรรคแนวร่วมฝ่ายค้าน พีอาร์ที่อาจจะก้าวขึ้นมาคือ นางนูรูล อิชซา อันวาร์ ลูกสาวของนายอันวาร์ เธอเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่น่าจับตามอง โดยอาจสร้างความเปลี่ยนแปลงโดยรวมให้กับพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านได้ ถึงแม้ว่าจะมีประสบการณ์ไม่มากเท่า นายอันวาร์ก็ตาม สิ่งที่ไม่สามารถปฏิเสธได้คือ คະแนนเสียง ซึ่งชาวมาเลเซียหันมาเลือกพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านพีอาร์ ไม่ใช่เพราะไม่ชอบรัฐบาล แต่เพื่อหนีภัยกับการทำงานของรัฐบาล นายสิทธิลาชี้ว่า หากพรรคแนวร่วมฝ่ายค้านไม่สามารถปรับเปลี่ยนตัวเองให้ตอบสนองคนมาเลเซียได้ ก็เป็นการยากที่จะก้าวขึ้นไปสร้างประวัติศาสตร์ในการขึ้นเป็นรัฐบาลบริหารประเทศแทนพรรคแนวร่วมแห่งชาติมาเลเซีย ที่นำโดยพรรคอัมโนได้ (ประชาชาติธุรกิจ, 2556)

บทสรุป

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของมาเลเซียครั้งนี้พรรคแนวร่วมฝ่ายค้านได้รับคะแนนเลือกตั้งเพิ่มขึ้น แต่มีจำนวนไม่มากเพียงพอที่จะเอาชนะพรรคร่วมรัฐบาลที่ครองอำนาจมานาน ขณะที่กลไกรัฐสามารถทำให้รัฐบาลครองอำนาจต่อไปอีกสมัยหนึ่ง กระแสความต้องการเปลี่ยนแปลงของคนมาเลเซียไม่มากพอที่จะสร้าง "แรงสั่นสะเทือน" ได้ แต่ก็ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของพลังแห่งความไม่พอใจของคนรุ่นใหม่ ที่ต้องการเห็นการจัดการกับคอร์รัปชัน เล่นพรรคเล่นพวก แม้ววันนี้รัฐบาลยังคงครองเสียงข้างมากในสภาไว้ได้อีกวาระหนึ่ง แต่เสียงเรียกร้องต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงได้เกิดเป็นกระแสที่แรงขึ้นกว่าเดิมอย่างไม่ต้องสงสัย

การเลือกตั้งครั้งนี้ได้ก่อให้เกิดปรากฏการณ์สำคัญหลายประการ เช่น การเป็นเวทีให้นายอันวาร อิบราฮิม อติตรองนายกรัฐมนตรีมาเลเซีย ที่เผชิญข้อกล่าวหาร้ายแรงเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศเมื่อหลายปีก่อน ได้กลับมามีบทบาทในสังคมมาเลเซียอย่างยิ่งใหญ่ ทั้งยังเป็นเวทีแห่งการแข่งขันทางความคิดระหว่างคนรุ่นใหม่ที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงในสังคมและการเมืองกับคนรุ่นเก่า ที่ยังนิยมชมชอบการทำงานของพรรครัฐบาล และเป็นเวทีที่แสดงให้เห็นว่ากลุ่มชนชาติเชื้อสายจีนนั้นมีอิทธิพลมากขึ้นในการเมืองมาเลเซีย

จากคำพูดของนายนาจิบ ราซัค นายกรัฐมนตรีมาเลเซีย ที่ว่าแม้จะมีชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งนี้ แต่ในรัฐที่มีชาวจีนอยู่เป็นจำนวนมากนั้น ตัวแทนของกลุ่มแนวร่วมแห่งชาติกลับพ่ายแพ้ โดยกล่าวถึงการที่ตัวแทนของกลุ่มไม่สามารถเพิ่มจำนวนตัวแทนในรัฐสภาลงหรือได้ในการเลือกตั้งครั้งนี้ ว่าเกิดจาก "คลื่นสึนามิชาวจีน" ที่ทำให้คะแนนเสียงของตัวแทนกลุ่มมีจำนวนน้อยลงอย่างมากเกินความคาดหมาย ตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้ง ผลการสำรวจความเห็นของประชาชนที่มีสิทธิ์ลงคะแนนเลือกตั้งในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า ความนิยมในพรรคแนวร่วมฝ่ายค้าน ทั้ง 3 พรรค นำโดยนายอันวาร สูงขึ้นจนสามารถขบเกี่ยวกับพรรคร่วมรัฐบาลทั้ง 13 พรรคได้อย่างสูสี ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นายอันวารได้รับความนิยมจากประชาชนก็คือ การใช้นโยบายสำคัญต่างๆ สำหรับประชาชนชาวมาเลเซียในเชื้อชาติต่าง ๆ ทั้ง ชาวจีน และชาวมาเลย์ รวมทั้งนโยบายต่าง ๆ ที่เป็นเครื่องแบ่งแยกเชื้อชาติในมาเลเซียที่ถูกใช้มาอย่างยาวนาน ทั้งยังเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบทางการเมืองมากขึ้น

แต่เชื่อว่าพรรครัฐบาลจะมองไม่เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นที่สะท้อนจากผลการเลือกตั้งครั้งนี้ เพราะหลังจากทราบผลการนับคะแนน นายนาจิบได้ให้สัญญาว่าจะเดินหน้า "กระบวนการปรองดองแห่งชาติ" เพื่อขจัดปัญหาการแบ่งแยกเชื้อชาติที่เป็นดั่งหนามยอกทางการเมืองของมาเลเซีย โดยยึดหลักการแห่งการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างกัน โดยจะหารือแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติกับผู้นำพรรคในสังกัดกลุ่มแนวร่วมแห่งชาติ เพื่อหาทางออกในประเด็นดังกล่าวให้จงได้

การที่ผู้ที่มีสิทธิ์ออกเสียง 80% จาก 13 ล้านคน ออกมาใช้เสียงเลือกตั้ง ซึ่งถือเป็นจำนวนผู้ใช้สิทธิ์มากที่สุดในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งมาเลเซียหลังจากได้รับเอกราชจากอังกฤษนั้น แสดงให้เห็นถึงความตื่นตัวทางการเมืองของชาวมาเลเซีย ที่พยายามจะส่งสัญญาณการ "ปลดแอก" ออกจากรัฐบาลพรรคอัมโน ที่ถือครองอำนาจการบริหารงานมายาวนานกว่า 5 ทศวรรษ ชาวมาเลเซียจึงได้ทางเลือกใหม่คือนายอันวาร อิบราฮิมที่เป็นคู่แข่งที่สูสีที่สุดในขณะนี้

จัดทำโดย

นายยอดชาย วิถีพานิช

กลุ่มงานบริการวิชาการ 1 สำนักวิชาการ

โทร 0 2244 2072

โทรสาร 0 2244 2058

Email: sapagroup01@gmail.com

เอกสารอ้างอิง

ชยานันท์ ศุกลวนิช. (2556, 24 พฤษภาคม). “เลือกตั้งมาเลเซีย ‘นาจิบ’ รักษาแชมป์.” **มติชน**, หน้า 7.

ชาญชัย คุ้มปัญญา. (2556, 5 พฤษภาคม). “ความฮึกเหิมของแนวร่วมฝ่ายค้านมาเลเซียและข้อโต้แย้ง.”
ไทยโพสต์, หน้า 8.

ธนพล ไชยภาณี. (2556, 7 พฤษภาคม). “มาเลเซีย.” **โพสต์ทูเดย์**, หน้า 3.

“ยกเครื่องการเมืองมาเลย์ ปฏิรูปพรรครัฐบาล – ฝ่ายค้าน.” (2556, 12 มิถุนายน). **ประชาชาติธุรกิจ**,
หน้า 15.

ว้อยซ์ ออฟ อเมริกา. (2556). **นักวิเคราะห์เชื่อว่าการเลือกตั้งมาเลเซีย จะเป็นการเขียนประวัติศาสตร์
หน้าใหม่ของการเมืองมาเลเซีย.** [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล 10 กรกฎาคม 2556.
เข้าถึงได้จาก : <http://www.voathai.com>

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2555). **สหพันธรัฐมาเลเซีย : การเมืองการปกครองและระบบรัฐสภา,**
กรุงเทพฯ : สำนักภาษาต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.